62. Hässlö, Lerbo sn, Oppunda hd.

Pl. 36. Pl. 9: B. 772.

Litteratur: B. 772; L. 904; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld Mon. Suderm.; Runverser s. 187; O. Hermelin Oppunda hd I, s. 114.

Om runstenens läge finnes i Ransakn. 1667—84 följande uppgift: »Denne Steen finnes uthi Öfwersten Johan von Vittinghofz gärde på Hesslöö, längden är 6 alnar (3,5 m) och bredden 2 alnar (1,19 m). Der hooss är 6 små högar och litet derifrån 30 backar, alle öfwerst på med en stenring lagde.» Runstenen står rest på en backe öster om Hässlö gård och söder om landsvägen i det gärde, som sträcker sig ned till stranden av sjön Långhalsen.

Ämnet är gråsten, höjden 2,80 cm, bredden vid foten 1 m, i toppen över slinglinjen 57 cm, slingans bredd 10 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig, runorna smala såsom på Sö. 316 Sannerby. 5—9 äro **rasti**, icke **rasta** som i B. 772; 7 **s** har övre staven förlängd till nedre linjen, 32 **u** bistaven krökt som på ᚱ. 50 **t** och 51 **r** skiljas av två parallella linjer, som måste fattas som ornament. De flesta kolon äro vågräta streck, de efter 39 lodräta.

Inskriften är följande:

kuni : rasti stan : þansi : a ragna : sun san : kuþan : i uak : uaþ : taþʀ uastr
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Om inskriftens bruk av runan **a** yttrar Bugge, *Runverser* s. 188 följande: »**uastr** = *vestr*, **san** = *sinn* (der ellers skrives **sen**), **rasta** = *ræiste* eller *ræisti* give ikke tilstraekkelig Stotte for den Opfatning at **a** i **uak** kan betegne det lange *í* i *víg*. Jeg formoder, at **iuak** er *í veg*. og at *í veg varð dauðr vestr* »som döde paa Reise i Vest» siger omtrent det samme som *varð dauðr i vestrveg*. Herfor taler Dativ **uak** uden Endelse, thi Dat. oldn. *veg*, glsv. *vægh* er ganske almindelig. Herfor taler fremdeles Udtrykket i audre Runeindskrifter. Jfr paa en Sten paa Jäderstad (Godderstad), Upland (Steph. II, 802, III: 343): **uaʀ tauþr i austr-uihi**; L. 1351: **sa uarþ tuþr i uastr uakm i uikiku**, hvor jeg med C. Säve tolkar **uakm** som *vægum*, ikke med Stephens som *vágum;* L. 851. **þaiʀ entaþus i austruiki**» Stavningen **uaʀ**, **uastr** påminner om **uastr**, Sö. 53 Valstad.

Översättning: Gunne reste denna sten över Ragne sin son, som blev död västerut.

Inskriftens slut äger uppenbarligen metrisk form och torde böra uppdelas:

ī vægh vardh 3-stavig vers
dōdhr væstr 2-stavig vers

---

63. Stora Malms kyrka, Oppunda hd.

Pl. 10: B. 788.

Litteratur: B. 788; L. 901; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöldh Mon. Sud.

Runstenen, som fanns i St. Malms kyrkodörr, är nu borta. Höjden var enligt måtten i B. 788 1,83 m, bredden vid foten 1 m, i toppen 1,08 m. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften är i B. 788 följande:

Valla. Då de icke kunde hopfogas och resas, och då deras läge icke var betryggande ur fornvårdssynpunkt, flyttades de sommaren 1934 till Floda kyrka, där de nu förvaras i södra vapenhuset.

59. Flåsta.

Till läsningen: Runan 7 är säkerligen icke ʀ, utan **iu**; första staven är rak, böjer icke in mot den följande (huvudstaven i **u**); **u** liknar alldeles runan 3 **u**. Runan 10: något ovanför mitten en tydlig huvudstav, snett uppåt höger; sålunda **k** eller **f**. Runan 21: den fåra t. h. om huvudstavens nedre del, som Brate observerat, är snarast en naturlig fördjupning; en liknande finnes även t. v. Men sannolikt äro båda icke huggna och runan sålunda **þ**, icke binderuna **þr**. Det därpå följande (Brate: 22 ʀ) är knappast en runa, utan en fot till rundjuret.

60. Ramsta.

Flerstädes synnerligen svårläst, särskilt på h. sidan. Runan 50 synes vara **r** (tydligt på avtryck); 51 är säkert **a**; därefter möjligen **s** (eller **þ**); sedan en tydlig huvudstav, och därefter plats för ännu en runa.

40—44 **karua** torde vara *garva*, ack. sg. fem. av fsv. *gar* (isl. *gǫrr*) 'gjord, färdig'; *hafa . . . um garva* 'hava gjort', *um* är perfektiverande partikel. Det följande har måhända varit *stæin [at] ræ[isa] æftiʀ Svæin, faður sinn.*

61. Ösby.

Litteratur: J. Peringskiöld, F l 5: 5.

Ösby är numera avhyst; det är ej upptaget på Generalstabskartan. Det har ingått i Malms gård. Det gamla Ösby låg på backen ovanför nuvarande statbyggnaden.

þ-runan har formen **D**. 26 **f**: av bistavar synes intet spår, oaktat så mycket av ytan är bevarat, att dessa delvis borde finnas; ej heller **u**. 38 **i** är inträngt mellan **t** och ʀ.

62. Hässlö.

Litteratur: J. Peringskiöld, F l 5: 5, bl. 12; N. R. Brocman, Sagan om Ingwar Widtfarne (1762), s. 166; H Hofberg, Oppunda härad (ATA), teckning.

Djupa sprickor gå i stenens längdriktning.

Till läsningen: **san** med tydligt **a**; **i uak**: alla runorna synas fullt säkra.

63. Stora Malm. Kyrkan.

Litteratur: J. Peringskiöld, F l 5: 5, bl. 22; H. Hofberg, Oppunda härad (ATA).